

396

Nr.
van het arrest

Nr. **2004/860**
van het repertorium

Nr. **193 P 2000**
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

leraar
geboren te op
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te op hierna vermelde data:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als

met een globale oppervlakte van 3a 10ca en 21a 97ca,

eigendom van verdachte,

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

tussen 12 maart 1996 en datum der onderhavige dagvaarding te hebben instandgehouden,

in casu ommuren van een niet vergund gebouw en het plaatsen van een zadeldak met pannen op dit gebouw.

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaar gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking.

De dagvaarding die mr.
gerechtsdeurwaarder te op 1 april 1999
aan beklaagde heeft betekend, werd op 6 april 1999
onder nr. overgeschreven in het
hypotheekkantoor te in
(kosten: 876 frank, getekend:
hypotheekbewaarder).

het onroerend goed toebehorend aan
 krachtens een akte van aankoop ontvangen
 op 21.11.1994 door notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 13 december 1999 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 26 november 1999 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

Verduidelijkt de telastlegging (instandhouding) naar tijdsduur in die zin dat zij de periode betreft tussen 12 maart 1996 (proces-verbaal van de technisch ambtenaar van
 en 24 maart 1999 (bevel tot dagvaarding van de procureur des Konings te Tongeren).

Stelt vast dat beklaagde slechts instandhoudingswerken heeft uitgevoerd.

Verklaart de telastlegging derhalve niet bewezen en spreekt beklaagde vrij.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, begroot op 1.394,-frank.

Zegt dat van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel uit dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagde bevat, het beschikkend gedeelte van dit vonnis, alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Hiertoe bevestigt de griffier die dit vonnis ondertekent dat de identiteit van beklaagde overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en uit het bevolkingsregister.

I. Procedure.

De voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

De door deze partij neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

De feiten van de tenlastelegging dienen geactualiseerd en in de tijd gepreciseerd als volgt:

- "de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

~~- "van 12 maart 1996 tot 24 maart 1999, datum van het bevel tot dagvaarding".~~

De feiten worden hierdoor niet gewijzigd en beklaagde werd daarvan in kennis gesteld zowel door de nota zoals door het Openbaar Ministerie aan het strafdossier gevoegd bij kantschrift van 13 oktober 2006 als ter terechtzitting van dit Hof van beroep van 31 januari 2007 en hij heeft zich daarop kunnen verdedigen.

De strafvordering is vervallen door verjaring.

Door het hoger beroep van het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen van het vonnis op strafgebied is ook de herstellvordering in graad van hoger beroep aanhangig nu zij ook behoort tot de strafvordering.

Nu de herstellvordering, gelet op haar civielrechtelijk karakter en ertoe strekkende, als

bijzondere vorm van vergoeding of teruggave, een einde beoogt te maken aan een met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad, vormen de feiten van een voorheen wederrechtelijke instandhouding, die strafbaar was in de periode dat zij plaatsvond, derhalve nog steeds de grondslag van de herstellvordering en is thans het Hof als strafrechter nog steeds bevoegd daaromtrent te oordelen.

De aan het pand destijds uitgevoerde werken en waarvan aan de beklaagde de wederrechtelijke instandhouding wordt verweten, bestaan uit het volledig nieuw ommuren van de woning alsmede het afbreken van de oude dakbedekking met het volledig nieuw plaatsen van een nieuw zadeldak met pannen waarbij, blijkens zijn eigen verklaring ter terechtzitting van 12 november 1999 voor de eerste rechter, het dakvolume zelfs werd gewijzigd en waarbij een tweede verdieping ingewerkt werd in het nieuwe dak; dergelijke omvangrijke werken beogen de facto een quasi volledig nieuwe constructie waarbij een nieuwe toestand werd gecreëerd die volledig verschilt van de oude situatie en zijn duidelijk niet als loutere instandhouding- en/of onderhoudswerken te aanzien in de zin van de regelgeving inzake van ruimtelijke ordening, derwijze dat voor dusdanige werken wel degelijk een bouwvergunning voorafgaandelijk vereist was hetgeen te dezen niet voorhanden was; dat beklaagde daaromtrent een andere visie heeft is niet van aard anders te moeten oordelen; de bewering dat die werken destijds zouden zijn uitgevoerd om te voldoen aan ~~overheidsverplichtingen in zake van thermische~~ isolatie, energieprestaties en binnenklimaat van woongebouwen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat geen voorafgaande bouwvergunning voorligt en laat de inbreuk van wederrechtelijke instandhouding onverkort.

De feiten, voorheen als misdrijf te omschrijven, zijn dan ook wel degelijk gepleegd door de beklaagde zodat daarop nog steeds de herstellvordering kan gesteund zijn, nu deze vordering te dezen tijdig werd ingesteld en nog niet vervallen is.

Vooraleer omtrent de herstellvordering verder te oordelen is het gepast, gelet op de recente evolutie in de rechtspraak, om op grond van art.198 bis DRO de herstellvordering voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 198bis van het decreet van 18 mei 1999
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt het hoger beroep;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert en preciseert in de tijd de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina 4);

Stelt vast dat de strafvordering vervallen is door verjaring;

Alvorens omtrent de herstellvordering verder te oordelen;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van 28 november 2007 om 10 uur;

Laat de kosten gerezen op de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHTENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier